

Труда

1967

5

СЕПТЕМВЕРИ
ВТОРНИКОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ
КОМИТЕТ НА БКП
НА ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН
СЪВЕТ И ОКРЪЖНИЯ
КОМИТЕТ НА
ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ
ВЕЛИКО ТЪРНОВО

Брой 107

218
ГОДИНА XXIV
Цена 2 ст.

ПРЕД СВЕТЛИЯ ПРАЗНИК СВЕТЛИ ДЕЛА!

НАГРАДАТА ВДЪХНОВАВА

В тия предпразнични дни работниците от Горското стопанство в Буйнови работят с удвоен сили за изпълнение и преизпълнение на производствения план. Благодарение на упорития труд през изминалите осем месеца колективът даде напълнена продукция за повече от 30 000 лева. На дървообработващите предприятия до сега са предадени в повече 226

НА ШИРОК ФРОНТ

Все по-завършен вид придобиват производствените сгради на цеха за панелни радиатори край гара Стражица. Плодотворният труд на строителите под ръководството на майсторите-бригадири Тодор Георгиев, Райм Юриямов, Паруш Георгиев и др. даде възможност предсрочно да се открие фронт за работа по монтажа. По-голяма част от строителите изпълняват трудовите си норми над 150 на сто и осемте сечено бие изпратено с извършени строително-монтажни работи за повече от 115 000 лв.

ГРОЗДОБЕР В ЗЛАТАРИЦА

В хладните вече утрини, агрономката на лозарската бригада Атанаска Колева е в лозята. Тук са и четирите звена на бригадата. Прибира се вече чудесната гроздова реколта в Златаришкото стопанство. Бързо и съвременно ръцете на лозарите пълнят чайните с едри, кехлибарени гроздове. — Отлично е гроздето ни тази година. — споделя агрономката. — Зърната са едри и хубави. И наистина само с пет-шест грозда чайната е напълнена. Затова и трудът е спорен. За един ден 12 души от звеното на Маринка Куцилова набраха 1800 кг грозде. Стоварили са

М. Димитрова

Вълнуващ празник на кооператорите

Двадесет години ТКЗС — „Трифон Саралиев“

Утрото на 3 септември е изпълнено с меката топлина на последните летни дни, то дъха с аромата на узрели плодове и прясно разоран чернозем. В това чисто и безоблачно утро кокетният плащид в Килифарево е потънал в празнична украса. Много трицветни, червени и други знамена, художествено изработени плакати, лозунги и диаграми са окачени по електрическите стълбове, фасадите на сградите, изплатят витрините на богато украсените магазини.

На дома на ТКЗС на голям плакат, с лик на героя от септемврийските събития Трифон Саралиев, е написано: „Двадесет години ТКЗС — Килифарево“. А малко встрани се четат: „Винаги с Лениската партия — по ленински път!“. „Благоро-свещетската дружба — залог за нашите победи“, „Да живее Девети септември!“.

Вече десетилетия наред килифарските комунари, прогресивните трудови хора от този край се борят, живеят и работят, вдъхновявани от непобедимите марксистко-ленински идеи. За победата на тези идеи революционно Килифарево даде 21

свидни жертви в борбата против мракобесието и фашизма, 41 народни партизани, 87 партизаноуници, много кончили геристи, ятаци и помагачи на партизаните.

Само две години след победата на социалистическата революция и нас 34 килифарци най-ревностните радители на кооперативния строй, решиха да продължат традициите на кооперативното движение, пунали дълбоки корени в Килифарево далече преди Девети септември. Изградено бе трудо-во-кооперативно земеделско стопанство, което признателно то поколение нарече на името на своя верен син — „Трифон Саралиев“.

Процъпналият изминал тежък и труден път. Но под грижите на комунисти и в боеви съюз със сдружените земеделци, той възмъжа, укрепнаха неговите плещи, влезе в пълнолетие. Неговата двадесетгодишнина чествуват хората от Килифарево. Затова над селския площад гърмят днес маршове и песни, дошли са толкова много празнично облечени хора, мисли лица е осенила усмивка и довольство.

Гости в празничния ден на

килифарските кооператори са секретарят на Окръжния комитет на БКП Никола Кушев, първият заместник-председател на изпълкома на Окръжния на роден съвет д-р Пеню Ненев, Радил Минчев, началник на Окръжното управление на МВР и други. На голямото тържествено събрание, което се състоя в читалищния салон, председателят на стопанството Кънчо Димитров говори за два десетгодишния път на ТКЗС „Трифон Саралиев“. За бурния ръст на развитието на стопанството е достатъчно да се спомене фактът, че през 1948 г. е реализирана обща продукция едва за 42 264 лв., а през 1966 г. тя вече е 3 113 705, че добиците от много култури, процентът на първокласните изчисления, са се увеличили два и повече пъти, няколкократно е нараснал средният надой от продуктивните крави.

От името на Окръжния комитет на Партията и Окръжния народен съвет юбилярите бяха топло приветствувани от Никола Кушев. По време на тържеството бе получена и поздравителна телеграма от председателя на Централния съюз на ТКЗС Стоян Сюлем

зов. Събранието единодушно одобри и изпрати поздравителна телеграма до Централния комитет на БКП. Израз на високо уважение и благодарност бе връчването на предметни награди на всички членове-чредители на стопанството и други активисти, допринесли много за укрепването и развитието на кооператива.

След завършването на тържественото събрание стотици кооператори и кооператорки, многото гости отново изпълниха празнично украсения площад. Тук, сред цветните алейки, признателните кооператори от Килифарево са издигнали бюст-паметник на своя

патрон — Трифон Саралиев. С вълнуващо слово секретарят на Окръжния комитет на Партията Никола Кушев откри бюста-паметник на Трифон Саралиев.

Големият кооперативен празник в Килифарево завърши с кръжни народни хора и богата народа трапеза.

НА СНИМКАТА: на почетна стража пред бюста-паметник на Трифон Саралиев.

Г. МУСИНСКИ

ВЕДИН НЕПРЕКЪСНАТ ВЪЗХОД

Нашият Великотърновски окръг вече има ясно изразена промишлено-аграрна структура. Малките и дребни скупени фабрики и занаятчийски работилници (над 300 преди национализацията), в резултат на мощния ритъм на индустриализацията, промишлеността на окръга укрепна и се разрасна. През 1965 г. съотношението между обема на промишлената и селскостопанската продукция е 62:38. По директивите на петата петилетка, в края на 1970 г. това съотношение следва да се измени на 72:28 в полза на промишлеността. Най-голям относителен дял от промишлените отрасли, над 60 на сто, се пада на хранително-вкусовата промишленост.

През последните години с много бърз темп се развива машиностроенето и металообработването. Докато през 1952 г. относителният дял на продукцията на този отрасъл беше едва 3,7 на сто, през 1966 г. достигна 14,5 на сто, като през 1970 г. се предвижда да нарасне на 28,1 на сто, или да заеме второ място в структурата на промишлеността на окръга, след хранително-вкусовия отрасъл. Характерното в развитието на промишлеността на окръга през този период са не само бурният растеж на общия обем на промишлената продукция, но и

нейната концентрация. Големият възход на великотърновската промишленост, особено след годините на Априлския пленум се вижда и от индексите за нарастване на физическия обем на промишлената продукция:

1952 г. — 100
1957 г. — 162,3 1965 г. — 489,0
1960 г. — 248,6 1966 г. — 566,8
проект 1970 г. — 930.

През годините на народната власт съществени изменения на стъпката и в съотношението между двете основни групи на промишлеността — група „А“ и група „Б“. Така през 1952 г. съотношението между средствата за производство и предметите

ЕЗИКЪТ НА СТАТИСТИКАТА

за потребление е било 15:184,9, а през 1965 г. то става съответно 25:075,0. Високите темпове на индустриализацията и преимушественото развитие на прогресивните отрасли, доведоха до значителни изменения в отрасловата структура на промишлеността на окръга. Наред с бързото развитие на машиностроенето и металообработването с ускорени темпове се развива и промишлеността за строителни материали, чийто относителен дял от 0,4 на сто през 1952 г. нараства през 1965 г. на 4,3 на сто, химическата промишленост, незапълнена в структурата на промишлеността до 1952 г., през 1965 г. заема вече 0,3 на сто с тенденция до 1970 г. да се увеличи на 2,1 на сто.

Статистическите цифри за много хора са скучни и сухи. Но те са само измерения на на

шия растеж. Техният героичен летопис се пише с потта и мишците на близо 38 000 промишленари на окръга, която всекикидневна, с напрегнат труд създава потребителни стойности за хиляди левове. Те са предначертани както за задоволяване на нашия вътрешен пазар, така и за износ. И всичко за благото на хората. Нека разпознаваме някои статистически цифри. . .

През 1966 г. промишлеността на окръга е дала на народното стопанство 190 милиона тухли срещу 57 милиона през 1956 г., 114 хил. т захар срещу 34 хил. тона, 2100 т памучни преди

срещу 859 т, 1059 т твърди кожичи срещу 354 т и др.

С всяка изминала година обаче номенклатурата на произвеждани промишлени изделия в окръга се допълва с все нови производи, които стават несравними, примерно за 1957 г. тъй като тогава въобще не са били произвеждани. С бързи темпове нараснаха и основните фондове в промишлеността на окръга. Във сравнение с 1952 г. през 1966 г. те се увеличили над три пъти. Внедряването на нова високопроизводителна техника и подобряване организацията на производството осигури високи темпове на нарастване на производствеността на труда. От 5370 лева през 1952 г. производителност на едно лице промишлено-производствен персонал, през 1966 г. тя нараства на 10 327 (192,3 на сто).

Производителността на труда на едно лице от промишлено-производствения персонал през 1970 г. нараства спрямо 1965 г. с 32 на сто. Най-висок растеж на производителността на труда се предвижда в машиностроенето и металообработването — 90,9 на сто, дърводобив и дървообработване — 32,8 на сто, промишленост за строителни материали — 40,6 на сто.

Тези стопански ориентири трасират само пътя към възхода на нашата промишленост. . . Колективите на държавните и кооперативни промишлени предприятия в окръга вече търсят подстъпите към тези стопански висоти. Със своя самоотвержен труд, вдъхновени от решенията на Деветия конгрес на БКП в чест на 23-та годишнина на Празника на свободата те изпълват трудовото си ежедневие с низ от героични дела.

За седемте месеца на тази година бе произведена промишлена продукция с 23 315 000 лева повече от съответното на 1966 г. или ръст 113,5 на сто. Производителността на труда на едно лице от промишлено-производствения персонал е увеличена спрямо съответното на м. г. с 400 лева или със 7,2 пункта. Осеммесечното бие изпратено с изработена над планова продукция за повече от 13 500 000 лв.

Така изминалите 23 победни години, озарени от половинвековния юбилей на Червения октомври са един непрекъснат възход напред и нагоре.

Георги КОЦЕВ

Дневни ВЕСТИ

В събота във Велико Търново гостува делегация на Главното политическо управление на Съветската армия и военноморски флот, водена от заместник-началника на управлението генерал-полковник Н. А. Начинкин и придружавана от генерал-майор Ал. Гетман — заместник началник на Главното политическо управление при Българската народна армия. Делегацията посети ВВВУ „В. Левски“, съпроводена от председателя на Окръжния народен съвет Димитър Тужаров; секретаря на Окръжния комитет на БКП Никола Кушев и генерал-майор Цаню Бавалев, началник на ВВВУ „Васил Левски“, където се състоя митинг на бойната дружба.

НА 2 и 3 СЕПТЕМВРИ в окръга гостува делегация на Суданския съюз — РДА от Мали с ръководител Кате Фарабе, депутат в Националното събрание на Мали. Делегацията се придружаваше от Тодор Ганчев, зам.-завеждащ отдел „Планово-финансов“ на ИК на БКП. Гостите бяха посрещнати от Дачо Илиев, завеждащ отдел „Организационен“ на Окръжния комитет на Партията.

Във Велико Търново те разгледаха хълма Царевец, Света гора, парка „Първа социалистическа сбирка“ и др. Делегацията посети с. Джулюница и се запозна с организацията и работата на ТКЗС.

ЛОША ЗЕМЯ НЯМА, ИМА ЛОШИ СТОПАНИ

Там, където сяха през ноември в калта, резултатите бяха лоши. Затова тази година не би ва умислено да се бави валене то на цвеклото, както става в първа бригадата в Джулюница. Площите следва бързо и навреме да се освободят, за да не се забави сеитбата.

И още една грешка се допуска. Оценката на агрономите за дълбоката оран е сравнително добра, но тя не винаги е реална. Някъде трактористите орят плитко, лъжат земята. Обикновено явление е и в началото на сеитбата пелосеялките да забавят добре, защото са излезли

скоро от ремонт. Но след някой друг ден работата редовно започва да става ту редки, ту гъсти, получава се неравно мерен посев. Трябва добре да се контролира засяването, за да се осигурят необходимите семена на квадратен метър.

Тази есен стопанството ще засе 10 500 дка есенници. Стремежът ще бъде да се постигне добив 375 кг от 2000 дка, където пшеницата ще се оглежда на висок агрофон. От останалите площи е планирано по 285 кг, което е по-малко от средното за окръга. Но сравнително високо за стопанството.

Сега се поставят основните за тези добиви. Наличните семена се почистват, за да се постигне първокласен посевен материал. Осигуряват се 470 т суперфосфат и необходимото количество амониева селитра.

Площите са разпределени по бригади, добивите са определени на диференцирано по блокове и села. Всеки блок преди сеитбата ще бъде приеман от специална комисия, която ще оцени подготовката му. Определени са и премията за добра работа.

Стоян КИРОВ

В ПОСЛЕДНИЯ ДЕН НА БОРБАТА

ДА ГОВОРИШ с Теодоси Христов Цекон не е съвсем лесно. Този мъдър и скром човек, с очевидно разклатено здраве, е най-възрастният от тримата партизани, излезли от бедняшкото семейство на дядо Христо Цекон от Горна Оряховица. Сестра му Йорданка е била на петнадесет години, когато е напуснала бащиното огнище, а братчето му Атанас е година-две помалък. Фашистките тиран са принудили и тримата в най-хубавата си възраст да тръгнат по суровите партизански пътеки. Мъдърствата и затворен в себе си, Теодоси Цекон не обича да говори за ония дни. Когато го замолих да ми разкаже свои спомени, той отговори: — Спомени колкото щещ, при тяло... Това беше една неравна и жестока борба. Борихме се, колкото можахме и толкова. Хубавите неща се постигат така — заключи той и продължително замълча.

После вдигна очи и като ме изгледа продължително, каза: — Право да ти кажа, не обичам да ровя в душата си. Там всичко е подредено и в това е цялото ми богатство — смисълът на моя живот. Ти обаче имаш право в едно: хората трябва да знаят за делата на фашистите. Да им се припомня, защото някои забравиха. . . Ще ти разкажа за последната мерзост на тези разбойници в навечерието на свободата.

Отрядът ни се криеше в капиновските гори. Там бяха скривалищата и землянките ни. Оттам предприемахме акции в близките и далечни села. Командир ни беше Стефан Хаджикръстев (сегашият запален генерал Хаджикръстев) и заместник-командир — Димитър Пангелов от село Самоводе-

не. Злато хора — чудесни комунисти и другари!

Към края на август четиридесет и четвърта проведохме две блестящи акции в селата Костел и Чакали, където изгорихме данъчната архива и наказахме няколко самозабравили се местни фашистки лакеи и предатели на народа. Направихме митинг, на който говори партизанката Елена Пелтекова от село Миндя. Оттеглихме се с песни.

Седмича по-късно проведохме същата акция и в село Реселий. Там беше дори по-тържествено. Съветските войски бяха на границата ни и хората се бяха поотпуснали — пяха заедно с нас партизански песни и не ни пускаха да си тръгваме. Там научихме, че последното продажно правителство на фашистката диктатура е обявило някаква амнистия и решиме да отидем до село Константин с каруци. Така щеше да бъде по-внушително и тържествено. Целият отряд се натовари на десетина каруци и подредени в колона като ешелон, поехме надолу към селото. Каруците вървяха на стотина метра една от друга и охранителните мерки не бяха много солидни, защото имахме предвид обявената амнистия. И в този предпоследен ден до свободата черните предателски души изиграха една от последните си гнусни роли. Един от тях ни посрещна „случайно“ някъде далеч от селото и ни успокои, че там няма никакви врагове и всичко е мирно и спокойно, а друг с велосипед е побързал да доведе разквартируваната в град Елена жандармерия на капитан Джамбазов. Когато влязохме в селото, от височините край него и от селската камбанария ни

посрещнаха свирепи залпове на картечници и автомати. Модерно въоръжен и заел изгодни позиции, кръвожадният враг влезе в неравен и тричасов бой с нас, които идвахме с песни и отпуснати сърца в едно мирно и тихо село. За последен път кръвожадният капитан Джамбазов изми зверските си лапи в партизанска кръв. Тук загинаха най-смелите и най-скъпи наши другари. Затвориха очи само два дни преди да изгрее свободата комисарят на отряда Пенчо Полев и най-опитният комунист-конспиратор в Еленския балкан Христо Станев, за чийто живот могат да се разкажат легенди.

Най-тежко обаче потресе отряда жестоката смърт на едно седемгодишно дете от село Реселий. Незабелязано от никого, било търгнало след нас. Когато започна сграбчването, то най-безобидно изскочи от близката палина и започна да наблюдава картечницата, която лаеше по нас от черковната камбанария. Ония го забелязаха и най-безчовечно го покосиха пред очите на всички ни, сякаш то беше най-големият им и най-страшен враг. Детето тръгна недоумяващо напред, като се държеше с малките си ръчички за гръдите. После се свлече по очи на мегдана пред църквата — пред самия божий храм, от името на който фашистките фарисеи и разбойници анатемосваха безбожните комунисти. Цял живот няма да забравя свидения образ на тази невинна жертва, на това безобидно дете, което загина в навечерието на свободата. Не можа да дочака то хубавите дни, за които бяхме напуснали свиден бащин дом и прекаляли волята си младост. . . завърши разказа си Теодоси Цекон и леко присви големите си тъжни очи, за да прикрие вългата, която се беше насъбрала там.

— Ето, тъжно ми е, когато си спомням тия неща, но ти казвай, че на хората трябва да се разкажат, за да не ги забравят никогата.

Йордан МАРИНОВ

СПОМЕНИ ЗА ВЕЛИКИЯ ОКТОМВРИ

Разказват работници, селяни, войници, журналисти, писатели. . . Разказват поляни, унгарци, китайци, немци, чехи, англичани. . . Сборникът със спомени на чуждестранни участници във Великата октомврийска революция и на очевидци от различни краища на света е съставен и издален в Москва тази година. Издателството на БКП наскоро го пушна в превод на български език.

Сред авторите на спомени има и няколко българи — Георги Михайлов, П. Смилов, К. Тинев, С. Черкезов.

Различни са националностите, различни са професиите, в някои случаи дори убежденията са твърде отдалечени от комунистическата убежденост, но единно и категорично у всички е обаянието от дните на революцията, от срещите с нейните вождове. В спомените особено често се срещат Владимир Ильич Ленин. Революцията сварила чуждестранните участници и очевидци по разните краища на обширната съветска страна. Отделните спомени прозвучават като фрагменти от един общ разказ, защото ги обединява една тема — революцията и едно настроение — преклонение то пред нейната могъща преобразяваща сила. Написани с различно умение и в различна форма, те говорят както за конкретните исторически събития, така и за особения глъб, от който ги е видал конкретният човек.

Отдалечени от нас вече с половин век, паметните дни от есента на 1917 година, които станали преломен момент в световната история, все повече се обгръщат от ореола на легендарното. Затова въздействието на спомените има особена сила. Все повече те ще съпътняват по привлекателност на създадените от въображението разкази на художествена литература с тема — Октомврийската революция. Разказът на очевидца съдържа прелестта на документалната истинност и простота, а нашето чувство и въображение го допълня със знанието за величавата значимост и мащаби на целия исторически процес, за неговата роля в живота на милиона и милиони хора.

УЧИТЕЛ... ПО МАРКСИЗЪМ

Всяка есен той среща с особен трепет, с особено вълнение, с онези преживявания, които сме склонни да смятаме присъщи само на учители. И той е учител. Нищо, че всъщност работното му място е мястото на счетоводителя в кооперативното стопанство. Вече 16-17 години Цветко Борисов Занчев е с Лесичери учи хората.

Започна още като младеж с младежки кръжок. Всяка есен той заставя пред малката групка хора, дошли при него с общи усилия да усвоят още едно звено от голямото марксистко-ленинско учение.

Миналата година беше пропагандист по политическа икономика. Шестнадесет души — млади и стари — след всяко занимание си тържева на ясио по още един въпрос от политическата икономика на капитализма. . .

Сега предстои още по-отговорна работа. Пак идва есен. И пак ще се съберат кръжочниците. Този път ще трябва да навлячат, да разнищат, да си изяснят проблемите от политическата икономика на социализма.

Живи, неспокойни искрици проблисват в светло-кафяните очи. Цветко е обхванат от оня познат трепет — трепета на човек, който с цялото си същество иска да научи хората на голямата истина, на голямата правда, каквато представлява марксистко-ленинското учение.

Бл. Йорданова

МЛАДЕЖ ЗА ПРИМЕР

Многого награди, званията „Ударник“ и „Най-добър в професията“ не изменяха скромността и трудолюбивостта на Петър Петров от промкомбинат „Етър“ — Велико Търново. Неговата едра, широкоплещеста фигура излъчва спокойствие, увереност. В очите му се чете доброта и отзивчивост.

Двадесет и пет години житейски път. За едни, подкрепени от ролята на ръка, той преминава незабелязано, за други, лъгатуни на сам-натам. Животът на Петър отрано започна зле, подхвана го с немощна ръка. От малък той беше единствената опора на майка си. Едва завърши IX клас и нуждата го притисна да отиде да изкара първата заплата в Строителна организация. Детските ране не останаха без следа. Когато на пълните с хоросан кофи, лопата и тухлите израниха ръцете му. Умората го притисна, но той не се предава.

Когато преди седем години постъпи в Промкомбината той намери добри и отзивчиви хора. Срещна Йорданка Дееска, кака Нешка, кака Радка, бай Георги. Много бяха ония, които го учеха, които му помагаша. Бързо усвои работата на шприца.

Ниеха се дните. Слабичкото, плахо момче, родено в село Хотиница, с всеки ден растеше в труда.

От казармата Петър отново се завърна в предприятието. Доиде с още по-голямо желание за работа и за учение. Активно се включи в живота и на комсомолската организация.

В живота на хората има дати, които не се забравят никога. Те носят радост, повишават самочувствието, вдъхновяват за нови успехи. Такъв ден има и в живота на Петър. През 1965 г. завърши вечерна гимназия и същата година през август бе приет в Партията. На тоя ден, когато встъпи в редовете на БКП, той преживя най-голямата си радост. Когато се вдигнаха всички ръце, той почувствува доверие от хората. Вълнението не го напусна целия ден.

От две години е профгруппор на бригада „Н. И. Вапцаров“, избран е в бюрото на ДКМС, член е на пленума на Градския комитет на Комсомола.

А в производството винаги е за пример.

В. РИКЕВСКА

ПО СЛЕДИТЕ НА НАШАТА КРИТИКА

В материала „Разговор в бъдеще време“, поместен в брой 95 от 8 август, критикувахме комсомолската организация при ДИП „В. М. Вриков“ за някои недостатъци в предконгресната дейност.

От Заводския комитет на

ДКМС ни отговарят, че критиката е справедлива. Вниманието на комитетата сега е насочено към подобряване стила и метода на работа, на дружествените комитети, повишаване самоинициативата на членовете на дружествените бюра.

В Завода за радиоприемници — Велико Търново работи комсомолката Маргарита Матева. За една смяна трудолюбивата комсомолка при норма 24 настройва по 50 — 52 радиоприемника за износ. Сега учи в Електротехникума — Горна Оряховица.

Сн: Н. КАЧАКОВ

НАШИЯТ ГРАД И НИЕ

Един безкраен низ от хора се прекланя пред величието му и неговата неповторимост се превръща в разностранна легенда. Търновград! Той се усмихва сред пъстрите перспективи на туристическите маршрути, сред кадрите на всеки филм за България, сред хилядите картички, албуми, споменици. Нашият град принадлежи на хората. Но преди всичко той е на нас — неговите жители. Нашият град и ние! Замисляли ли сме се над това?

— Извинете, къде се намира църквата „Св. Димитър“? — ни пита прашен моторист със смолянски номер на задния калник. — За пръв път идвам във Велико Търново.

За момент изпитваме особена гордост от интереса на този далечен южняк към родния град, но тутакси изпадаме в неудобно положение. Той пита къде се намира църквата, а ние дори не поздравяваме нейното съществуване. Смутени спираме втори съгражданин и повтаряме въпроса на госта. След няколко минути се събира малка група, която ожесточено спори, докато се намира един, който архимедовски извиква: — Това ще е църквата до раждийницата.

Виж раждийницата всички знаят и след миг мотористът е ориентиран с най-големи подробности.

Не е прелюбопитно, ако се каже, че не са малко жителите на Велико Търново, които не познават добре своя град. Едно обикновено запитване например: „Къде е къщата с маймунката“ — ще доведе до комични резултати. Ние малко познаваме нашите улици, историческите обекти, миналото, настоящето и бъдещето на Велико Търново.

Градът без нас, неговите жители, е мъртъв. Без нас той не ще предизвиква удивление и почит, безмълвие и възторг и. . . свалване на шапки. Ние му даваме живота. Затова с поведението, културата и любовта си към родния град да бъдем достойни за него.

Христо ФИЛИПОВ

телефонен пост, но размисля и се отказват. Обзема ги безпокойство — ами ако избягат? Решават с хитрост.

— Вижте какво, момчета, аз не мога да ви упътя, но наблизко има един човек, който познава пътищата. Ако искате, мога да го попитам.

Онези неохотно се съгласяват и Петър заминава. На сцената е сам с тях.

ЦЕНАТА НА СКРОМНОСТТА

— Да не е кантонер? — пита единият.

— Кой?

— Този, когото ще питате.

— Не знам, не го познавам.

Наско внимателно ги следва. Наоколо е много тихо, неспокойно тихо:

— А защо сте на работа, нали утре е неделя? — пита ги той.

— А бе, на работа сме. . . Слушай, ако е по-направо през Сливен, да вземем да обрнем колата, а? — предлага шофьорът.

— Почакайте, нека се върнем. . .

— Тогава да отидем при тях, става ли? Да не би да забкъснеем. . .

Наско се съгласява, но става още по-предпазлив — нощ е. Тръгват. Той върви след тях. Петър Симеонов е

успял да обясни вече на своя приятел всичко. Сега Наско отива да съобщи на милицията.

— Там са двама срещу двама, но въпреки това трябва да се бърза. . .

И той бърза, макар че външно е спокоен. Разказва на дежурния. След това всичко се развива много бързо. Заловените притежават посочените белези и ги задържат. . .

Наско, Петър Симеонов и Сава Бакърджиев (кантонерът) се прибират. След малко нощта ще свърши и за трудовите хора ще започне почивният ден.

„Работим заедно. Всеки ден по едно и също време отиваме и се връщаме. Споделени едни и същи тревоги и радости. В една кратка петминутна почивка успяваме да накараме Наско да разкаже за всичко това. Когато свърши краткия си разказ, работниците започнаха да го питат за подробности: то по залавянето, а той отговаряше така, сякаш друг беше стоял оная нощ на пост, сякаш заповедта на министъра на вътрешните работи за награждаването се отнася само за другите двама, а не и за него — Анастас Анастасов.

„В малкия град познания, каквато и да е тя, се разнася бързо: заповили двамата избягали затворници, откраднатата в Беброво кола се намерила и всичко това все наши момчета го направили.

Георги ГЪРДЕВ

ЗА УЛИЧНИТЕ НАЗВАНИЯ ВЪВ ВЕЛИКО ТЪРНОВО

В славянската и българската топонимия върху названията на улиците, площадите и кварталите е отделено малко внимание, понеже повечето от тези названия са създадени късно, изкуствено, и не носят достатъчна езиково-историческа информация. Въпреки това, въпреки има теоритико-практическо значение и езиковедите са длъжни да го поставят на проучване и обсъждане.

Нашите селища непрекъснато растат, развиват се, а с това броят на техните улици, площади, квартали и паркове се увеличава. Специални комиси за тях създават все нови и нови названия — задача трудна и отговорна. Тази трудност се обуславя поради особената сложност на проблема: от една страна, названието трябва да се изгради правилно езиково, за да бъде годно да изпълни предназначението си при обичуването; от друга страна, в названието трябва да се вложат подходящо съдържание, което е обществено-исторически, идейно-политически въпрос.

По отношение на досегашните названия на улици, площади и квартали във Велико Търново могат да се извършат следните справки и за в бъдеще:

ще да се направят някои препоръки и пожелания. Названията на структурните части на града трябва да отразяват повече местния колорит на района, спецификата на Велико Търново и неговите квартали, неговото минало и настояще; необходимо е да се разпознават основните типове на тези названия (да не бъдат изключително възпоменателни); мемориалните имена да бъдат предимно посветени на личности, събития и дати, тясно свързани с града, с мястото и значението му в българската история и култура.

От старата топонимия на Велико Търново до нас са достигнали незначителен брой названия. Турското пребиваване е наложило широко своя отпечатък и върху географската номенклатура. Старинните топоними трябва да се издирят и да се вплетат в нови имена на улици, площади, квартали и паркове. Така миналото ще се свърже непринудено с настоящето и бъдещето на града. Развитието и архитектурното оформяване на Велико Търново дава достатъчно основание да го поделим на четири части, следващи от изток на запад: старият град (Момина крепост, Царевец, Трапезица, Асенова махала), възрожденският град (Болярска махала, Бажарлък, Вапуша, до Паметника на обесените), капиталистическият град (до Дома на Народната армия) и социалистическият град (кв. „Толбухин“, парк „Никола Габровски“). Тъй като „Велико Търново“ е наша национална гордост (Т. Живков), названието на неговите части трябва да бъдат неразделно свързани с неговата неповторимост: природна, историческа и архитектурна. Посетители, гости и жители трябва чрез тези названия да изучават това минало, да се възпитават в дух на патриотизъм, на обич към родния език и на любов към прекрасното и възвишеното. . .

В стария град (кв. „Асенов“) са запазени от миналото само имената: Момина крепост (превод на Девин град), Килифоро (гръц. „дървоосек“), Камениц, Царевец (наследник на Цариград Търнов, Цесарският град Търнов), Трапезица (старото град Трапезица), Френк хисар (град на френците). Наред с подхозиците в духа на времето названия: ул. „Килифорова“, „Камениц“, „Митрополитска“, „Патриарх Ефтимий“, „Трапезица“, „Хисарска“, тук днес не подхож-

лат; „23 септември“, „Запод-ска“, „Индустриална“, „Осми март“, „Първи май“. На тяхно място от капиталистическия и социалистическия град трябва да се прехвърлят уличните имена, посветени на Ивайло, на Иван Александър, на Цар Крум, на Цар Шишман.

Имена на улици като „Тодор Балча“, „Момина крепост“, „Железничарска“, „Първи май“ и др. могат да стоят на запад от Паметника на обесените. Квартал „Трудов фронт“ е оправдан да носи името „Светогорски“, като названието на улиците: „Сливница“, „Тухларска“, „Д. Найденов“ се заменят. Налага се да се увеличи броят на имената във връзка с особеностите и предназначението на улиците, по техните забележителности, по поската на селищата и обектите, към които отвеждат (например: „Белковска“, „Свещицка“, „Самоводежка“, „Дебелецка“ и др.). Стари местни названия могат също да се вплетат в новата канавна на града (например: квартал „Маринополски“ или ул. „Маринополска“, „Качица“, „Кошарска“, „Трошанска“, „Вапушка“); спо-лучливи са имената: „Зеленка“, „Светогорска“, „Баджарска“, „Мармалиска“, „Йоновска“, фиксиращи предимни топоними. Улица „Цвтарска“ би имала оправдание, ако по нея са разположени магазинчета за продаване на цветя; могат да се запазят названия във връзка със стари занаяти от епохата на Възраждането и капи-

ЗА ПО-ВИСОКА ПРОИЗВОДИТЕЛНОСТ НА ТРУДА

НАЧАЛОТО

През октомври 1966 г. ДИП „Металургия“ — Горна Оряховица прерасна в Завод за горивна техника. Това бе признание на големите успехи, постигнати от работниците и специалистите при усвояването на новите нефтови пещи, като „Калория“ 3500 кв/ч, „Комета“ 5000 кв/ч, „Юг-супер“ 7500 кв/ч. За серийното производство на тези пещи бе необходимо изграждане на още по-добра организация на труда. Изискваха се още по-големи усилия в усвояването и предаването на челиния опит. Затова и възникна въпросът за създаването на научна организация на труда в завода.

В началото на 1967 г. бе обособен сектор „Научна организация на труда“ (НОТ), състоящ се от четири души. По-важните задачи, които се поставиха за разрешение в сектора, бяха анализ на цялостното положение на завода и факторите, оказващи влияние върху производителността на труда, подобряване състоянието и стру-

турата на производствените операции, подобряване планировката и организацията на работното място, усъвършенстване на съществуващата организация на цеховете, подобряване формите на организация на труда, усъвършенстване нормирането на труда, управлението и др.

„ПОСЕЕШ ЛИ ДОБРО СЕМЕ, ДОБЪР ПЛОД ЩЕ ПРИБЕРЕШ“

Такава е народната поговорка. А посетите семена наистина бяха добри. Спокойно ли се очакваха резултатите? Не! Трудностите възникваха всекидневно. Вярата обаче в добрите успехи бе голяма. И те дойдоха. В началото на второто тримесечие бе направена нова пещ за изпичане на емайлови покрития, с икономически ефект от 2000 лв. По същото време влезе в експлоатация индукционна пещ за добиване на бронзови отливки, с икономически ефект 5000 лева. А само това ли? Въведените новости в завода до края на второто тримесечие дадоха икономически ефект за над 18 000 лв.

Работата на сектора обаче не свърши дотук. Въвлечени бяха нови, млади хора, които с ум, енергия и воля се включиха в борбата за повече и по-качествена продукция. Приети и изпълнени бяха мероприятия, които ще реализират на завода допълнителна икономия от 10 000 лв. Предстои и въвеждането на термостойчивите лакове и бои, които ще заменят емайловите покрития. Това нововъведение ще осигури допълнителен икономически ефект от 8000 лв.

ДОЙДЕ И РАДОСТТА

Името на завода с уважение се произнася в цялата страна. Нашите производства са широко търсени във всички кътчета на Родината. И каква радост, каква нескрита гордост, може да се прочете по лицата на металурзите. Тримесечните плано бяха преизпълнени.

Ето откъде идва радостта, усмивката на работниците, усмивка, която греє по лицата на упоритите металурзи от Горна Оряховица.

Тодор ИВАНЧЕВ
Генчо БЕЕВСКИ

ПЛАНИНСКИ БУКЕТ

ВETERAN

Никола Костов вече често слава очила, когато пътува със санитарната линейка на общинската здравна служба, но си остава все той енергичен шофьор, както в годините на младостта. Той е ветеран на автомобилния транспорт в този край. Освен че е глава на фамилия, в която всички мъже са шофьори или техници, натоварен е и с много обществена работа. Понякога обича да разказва как е станал куриер на партизаните. Вечер, когато остане свободен, взема хартия и молив и с непривикнала ръка започва да пише дописка до окръжния вестник „Борба“ за някоя хубава прозява в селото или като тази:

Богдан Зринов е участъков лекар в Беброво от две години. Но и за това кратко време той успя да спечели сърцата на хората от общината. Защото винаги е там, където има нужда от неговата компетентна помощ. И в най-суровите зимни дни Зринов пътува

пеш до отдалечените на повече от двадесет километра махали, за да навести болни и стари хора. Той смята, че времето, в което живеем, е време за подвизи в името на човека. Хвала на такива специалисти, които с талант и общ всюдгадно служат на хората!

ИСКАШЕ СЕ ДОКАЗАТЕЛСТВО

Нейде в горите край Карабун един млад и общителен мъж по цели дни живее в самота. Но той не е някакъв отшелник, а амбициозен животновъд, който има сериозни намерения да докаже, че ДЗС — Беброво може да създаде свой резерват на породици крави. Повериха му да отглеждат до първо отелване 41 юнци. И следяха каква ще бъде резултатът.

Преди два месеца Драган Георгиев изпрати първата група майки в една от краевфермите. Оттам не закъсня отговор, който

гласеше:

— Кравите са в отлично състояние! Кротки по нрав и с висока млечност. Чакаме да ни изпратите и други.

ТОЙ ПАЛИ СВЕТЛИНИТЕ

Когато отида в Тънки рът при горските работници, намирам го там. Навестя ли Дебели рът — също. Когато посетя Маван, вече е преминал роликите и чака последните посетители, за да започне проекцията на филма. Намина ли в Попрусевици, Ганев дол, Дол на Мария — Кирил Калимеров е пак в читалището и вече опъва кабелите. Освен това три пъти седмично в Беброво с неподвижния апарат се проектира днешно и вечерно различни редовни и извънредни филми. Този човек за всички намира време. От 17 години той е тихият, незабележлив разпространител на киноизкуството. Всичко върши с мисълта, че трудовете хора от този край трябва да знаят какво става по света.

Недо ПЕТРОВ

Хора, с които се гордеем

ОРДЕНОНОСЕЦЪТ

Искам да ви разкажа за Станислав Шомев — бригадир на комплексната строителна бригада, която участва в строежа на Държавния керамичен завод в Бутново.

Когато го погледнеш, не виждаш нищо особено. Но само след няколко размисли думи започваш все по-внимателно и по-внимателно да се вслушваш в думите му, да се вглеждаш в израза на лицето му. Думите му носят неподправената сила на оптимиста, ярко изразена воля четеш в лицето му. Говорихме малко. Беше в последните дни преди пускането в пробна експлоатация на първа поточна линия. Бригадата му трябваше в съвсем кратък срок да завърши последните строителни работи. Той не се спираше. Ту тук, ту там. Подвикваше на тях, които изоставяха, намираше някоя топла дума за ония, които работеха по-сръчно и по-бързо. Неоспоримият му авторитет, изграден благодарение на майсторството, всеотдайността и „горенето“ в работата му помагаша много. Всички го слушаха и приемираха всяка негова дума като закон. Когато му казваха това, той се обръща и с една широка усмивка ми отговори:

— Трябва. Особено в строителството.

Строител — професия трудна и отговорна. Станислав го е разбрал още преди 20 години. Тогава започва да работи по строежи. А преди? . . . Роден е в село Вролош — Кюстендилско. Много млад опознава мизерията. Селото не може да му даде дори само хляба, затова шестнадесетгодишният младеж отива в Дупница (сега Станке Димитров). Започва да работи като фурнаджия. След няколко години нужда го прави общ работник в Кочериново. Така от град на град, от село на село. През 1947 г., след няколко-месечно скитане със семейството си, се установява в Бутново. Построява си къща и

Ангел ВЕЛИКОВ

Министерството на съобщенията

откри

от 1 септември т. г.

ПОДПИСКА

за записване абонamenti на СЪВЕТСКИ и други ЧУЖДЕСТРАННИ ВЕСНИЦИ И СПИСАНИЯ.

Абонаменти се приемат във всички ПТТ станции, по квартирите и домовете на гражданите от ПОЩАЛОВНИТЕ, а в предприятия и учрежденията, ТКЗС, ДЗС и др. от обществените ПЪЛНОМОЩНИЦИ по печата.

Подписката ще приключи на 10 ноември т. г.

Продавам плевня.

Справка: Слав Лечев, с. Маряв, Великотърновско.

Продавам

етаж с опразване и етаж смяна, Велико Търново, „Толбухин“ 56.

ДЪРЖАВЕН ЗАВОД ЗА АВТОМАТИЧНИ ВЕЗНИ — ЛЯСКОВЕЦ

търси

ДВАМА СРЕДНИ ТЕХНИЦИ за отдела на ОТК; ЕДИН ИНЖЕНЕР-ХИМИК.

Заплащане по новите щатни таблици.

Справка: „Личен състав“ на завода, телефон 4-80-74.

2-1

Държавно земеделско

стопанство — Велико Търново

търси:

1. Трактористи за колесни и верижни трактори;
2. Работници — товарачи в автотранспорта.

Справка: „Личен състав“.

3-3

ЗАВОД ЗА ГОРИВНА ТЕХНИКА „МЕТАЛУРГИЯ“ — ГОРНА ОРЯХОВИЦА

ТЪРСИ:

1. Фрезисти;
2. Шлосери-матричари;
3. Оксиженисти-правоспособни;
4. Стругари.

Постъпване веднага.

СПРАВКА: „ЛИЧЕН СЪСТАВ“ ПРИ ЗАВОДА.

Строително промишлено предприятие — Горна Оряховица

разполага

с изlishни основни средства:

1. Два броя самоходни шасита — български;
2. Мотокар — изработен с нов двигател „Баркас“;
3. Мотоциклет „Балкан“;
4. Товарно ремарке — 5 тона;
5. Гравитачна бетонарка — 500 л.

Горните основни средства се продават от предприятието по остатъчна стойност.

Справки: отдел „Счетоводен“, тел. 53-20.

3-2

ДИП „Строителни материали“ — Велико Търново

ПРОИЗВЕЖДА:

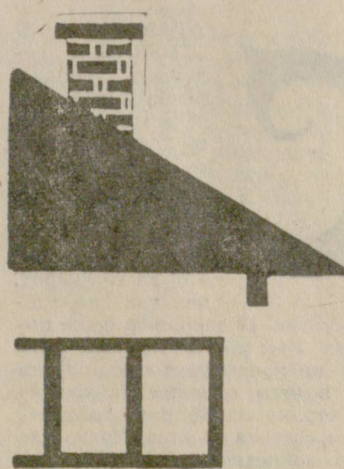
ТУХЛИ — обикновени, двойки и едроразмерни;

керемиди;
керемиди — турски и римски, кабелни черупки;

стъклена вата и въжета от стъклена вата — различни размери.

По случай Празника на свободата — 9 септември —

ръководството на предприятието ПОЗДРАВЯВА най-сърдечно всички работници, работници, ИТР, служители и многобройните си клиенти като им пожелава здраве, щастие и много успехи в труда.

НЕСПИРЕН
ВЪЗХОД

Керамичен завод „МИЗИЯ“ — Горна Оряховица

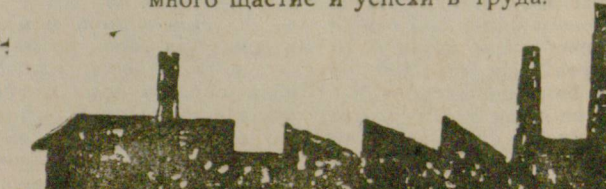
ПРОИЗВЕЖДА керемиди тип „Марсилски“, „Мизия“, старобългарски и капаци
Тухли-едроразмерни, обикновени и решетчатни
Огнеупорни изделия — клас „А“, „Б“ и „В“
Теракотни плочки.
Ръководството на завода

ЧЕСТИТИ

Празника на свободата —

9 СЕПТЕМВРИ —

на работниците, работниците и служителите от клоновете, като им пожелава крепко здраве, много щастие и успехи в труда.

ДИП „Рекорд“ — Г. Оряховица

произвежда

висококачествени

памучни тъкани:

басма, „Маргит“, „Фланела“,

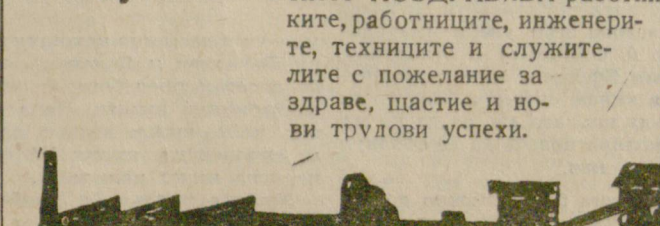
„Рипс“ и док материя.

За постигнатите високи трудови успехи

в чест на ПРАЗНИКА НА СВОБОДАТА —

9 септември —

ръководството на предприятието ПОЗДРАВЯВА работниците, работниците, инженерите, техниците и служителите с пожелание за здраве, щастие и нови трудови успехи.

Завод за радиоприемници —

Велико Търново

откри

СПЕЦИАЛЕН МАГАЗИН

на ул. „Д. Благоев“ 49 —

Велико Търново

В магазина са пуснати в продажба кондензатори, съпротивления, транзистори и др. радиочасти за всички видове лампови и транзисторни радиоприемници.

Граждани, радиолюбители и ръководители на кръжоци по радиотехника от ДОСО, училища и институты, посетете специалния магазин, за да си набавите необходимите радиочасти.

4-2

ДНИ НА ВОЙНСКО И ПАТРИОТИЧНО ВЪЗПИТАНИЕ

Труделите се от Съветската съюз, народите на братските социалистически страни, цялото прогресивно човечество ще чествуват 50-годишнината на Великата октомврийска социалистическа революция.

От първия ден на съветската държава и досега империализмът крои планове за военни заговори за нейното унищожаване. Но 50-годишното съществуване на съветската страна доказва силата на социалистическия строй.

За изградената след войната световна социалистическа система беше необходимо да се създаде обща сила за отбрана от империалистическите ползновения. Днес в бойния строй на въоръжените сили от социалистическите страни кратчайко да се даде на славните бг гарии на Съветската армия, бг гарии, полци, чехи, унгарци, румънци, войните на ГДР.

За да популяризират сред трудещите се от нашия окръг силата и мошата на армията от Варшавския договор, за да се запознаят те с обичайното и възпитанието на войните от нашата народна армия, от 4 до 30 септември г.р.ж

данине ще видят много късометражни документални военни филми. През дните на войското и патриотичното възпитание ще се прожектират оригинални документални филми на военните студии на Съветския съюз, Полша, Чехословакия, ГДР и България. В ня кои от тях са заснети маневрите, станали на териториите на ГДР и Чехословакия през последните две години. Във филмите е показано участието на всички видове и родово войски, тяхното взаимовъздействие на бойното поле и в тила на „противника“.

Кинозрителите ще имат възможност да видят такива филми като „Десантчици“ — съветска продукция, „Парадът на хилядолетието“, който ни запознава по особено начин с развитието на въоръжените сили на Полската на родна република.

В българските филми „Хиляда крачки героизъм“, „Хора на границата“, „Човекът с Буденовската“, „Писмо от казармата“ и други, някои от които наградени с международни награди са трети рат важни моменти от живота и развитието на нашата народна

армия. Филмите ще се прожектират във всички селища на окръга. Те по безспорен начин ще демонстрират въоръжената сила, мошата на страните на социализма, великото сияние на Октомври.

През дните на войското и патриотичното възпитание ще бъдат изнесени редица беседи, в които трудещите се от окръга и младежта ще се запознаят с героизма на нашите войни в мирни дни, ще се организират фотонзложби за от личниците по бойната и политическа подготовка на родния край, на срещи участници в бойните действия на Първа българска армия ще разказват спомени и др.

По тоя случай, в събота, в савона на ДП „Разпространение на филми“ — Горна Оряховица, се състои пресконференция с представители на печата, на която бяха запознати с характера на хубавата инициатива и бяха прожектирани някои от филмите.

Снощи на тържествено събрание в Долна Оряховица бяха открити дните на войското и патриотичното възпитание в окръга. Подполк. Т. КАПИТАНОВ

Борба

Нашите отбори в „Б“ РФГ

В Горна Оряховица

„Локомотив“ набира скорост

Победата на горнооряховските футболсти в събота бе напълно заслужена и е една логическа последица от маневреността и бързата игра на цялата единадесеторка.

Овладели центъра чрез Пилев (6-1), Божков (11-1) и Маринов (7-1) се заредиха с опасни атаки към вратата на Главанов (1-40). Но... едва в 33-та минута Маринов получи удобна топка, напредна в наказателното поле и откри — 1:0.

За отбелязване е, че защитниците и вратарят на домакините не позволиха големи ситуации. Отлично заслужава Богданов (2-1), който бе инициатор на много атаки и конструктивни действия.

Десетминутната почивка мина доста мълчаливо, защото излезе второто полувреме, когато се играше в досега играните срещи твърде несполучливо. Опасенията се разсеяха обаче още от първите минути. Отборът на Локомотив действаше в същия, дори подоборен стил. И... в 58-та минута отличен пас на Петкова намери Асгаров (8-1), в изгодна позиция и победата бе завършена в 2-0.

Общо взето това бе един хубав мач, за който голям дял имат и гостите от Гайрово. Те показаха съвместни действия и интелектуален футбол. Лично бг това, че Мишев (10-40) бе като птичка в кафез. На първа позиция той бе лишен от простор. Така Локомотив, напълно заслужено, постигна една категорична победа.

Ал. Чантаров

В Плевен

Победа на „Левски“ (Лясковец)

Още със започване на срещата и с няколко остри пробива по крилата застрашиха вратата на плочанци. Пход на това бе голът в 15-та минута, постигнат от лявото крило Генов (11-1). След отбавянето на резултата домакините от отбора на „Локомотив“ Плевен се активираха. В 30-та минута на мястото на Холжев (8-1) влезе Карагюргов (13-1). Това осежи нападението. При едно добро центриране от Пенев (7-1) Карагюргов заби топката в мрежата на локомотивци и — 1:2 за „Левски“.

До края, когато успялата на левата отбора, резултатът не бе променен. Много добри прояви имаша Маринов (1-1) и лявото крило Генов (11-1). Общо отборът на „Левски“ игра много добре.

В. Мечкаргов

В Свищов

„Академик“ радва

В неделната среща с отбора на „Светкавица“ — Търговище спинохият студентски зареаваха изключително ладната публика, като показаха съдържателен футбол.

Ето и развой на мача: още след

Спорти • Спорт

Нашите отбори в „Б“ РФГ

В Горна Оряховица

съвлича сигнал играта се пренесе в позицията на гостите и 40 минути се води изключително там. В 7-та минута, след комбинация от дъбова, Разсолков (10-А) с топовен удар от 25 м откри резултата. Натисък продължи и гостите само откъслечно стигаха до вратата на Беров (1-А). В края на полувремето след като надигра трима бранители на противника, Разсолков изведе в отлична стрелкова позиция и Костов (11-А) покачи

на 2:0. През второто полувреме съвличови обменяха с удари вратата на отбавя — Стоменов (1-С), като 4 пъти топката срещаша гредите. На няколко пъти само рискованата намеса на Стоменов предотврати увеличаването на резултата.

Ръководството на съдията Цветков от София беше отлично.

В. Попов

Във Велико Търново

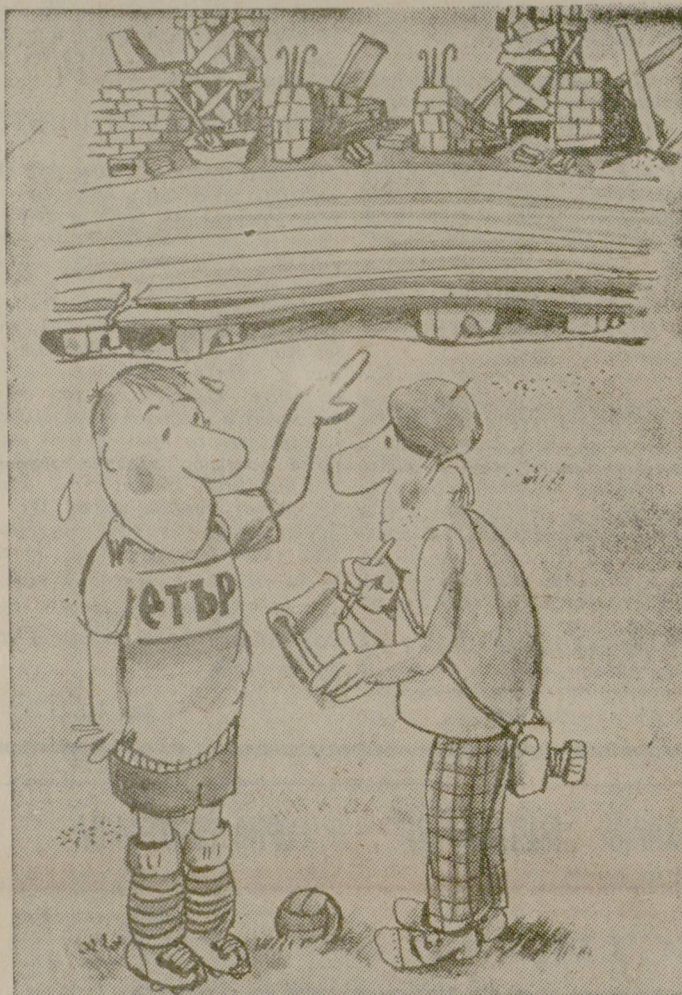
ИЗМЪЧЕНО „РЕМ“

Много зрители и не разбраха, че „Рем“ е изравнил... Толкова рано, след вратарите) ритаха топката, струпваха се на купчини около нея... Така ли се играе в „Б“ РФГ? Ето и големите: в 73-та минута Цветанов (7-М) оползотвори една от грешките на Чакърлов (3-Е) — 1:0 за „Миньор“; три минути преди края Маринов (9-Е) с удар отблизо реализира — 1:1.

Ал. Георгиев

НЕДЕЛНО ИНТЕРВЮ

БОР

— КАКВИ СА ПРИЧИНИТЕ ЗА ЛОНАТА ВИ ИГРА?
— НЕ МОЖЕМ ДА ИГРАЕМ БЕЗ КОЗИРКА...

МОТОБОЛ

В чест на Празника на свободата и 50-годишнината на Великата октомврийска социалистическа революция, на 9 и 10 септември, в Павликени ще се състои среща за републиканско първенство по мотобол. В него ще вземат участие отбори от Хасково, Поморие, Пловдив и Павликени.

БРАВО, ПИОНЕР!

Загубих порфирай си с паспорт, позволено за правоуправление на превозно средство и други документи. Намерил ги пионерът Мирослав Николов Найденов, ученик в VI клас на училище „П. Р. Славейков“ — В. Търново. Преподобил го на баща си, който от своя страна ми го даде.

Поздравявам родителите, учителите, организациите, които са възпитали Мирослав.

Стефан Ефтимов
служител в ДЛЗ „Д. Благоев“ — В. Търново

СЛЕД 15 ГОДИНИ РАЗДЯЛА

Преди 15 години, там гдето сега блестят сребърните води на язовир „Ал. Стамболийски“, беше разположено китно село Бара. В него живеаха дружелюбно малко повече от 1000 души. Когато цемирните води на бързоизградения Росина бяха преградени, те се укротиха и легнаха в землното на селото. Неговите трудолюбиви жители бяха настанили на други места в поречието, където те пожелала.

Облачната утрин на 27 август 1967 година не попречи на стотиците бараичани от Павликени, Ресен, Бяла черква, Градиче, Севлиево, София и други краища на родината да се съберат в околностите на родното си село, да се видят, да се наприказват, а младото поколение, родило се след изселването, да се запознае. За тържеството бяха пристигнали и

голяма част от жителите на селното с. Горско Косово. Недалеч от бившето с. Бара има едно свято място, свързано с подвига и гибелта на партизанина от Габровско-Севлиевиския отряд Иван Николов (Велко) от с. Бара. Пъстрата колона хора със затаен дъх спира за няколко минути пред паметника на героя. Огнените слова на неговия другар Трифон Мартинов дълго ще напомнят на всички, особено на младото поколение, за голямата самозжертва, която извърши в името на свободната нация съседния, герой-партизанин Велко. Свежи цветя и венци набързо украсиха малкия паметник.

А след това мила, неопикуема картина! Роднини, близки и познати, някои от които не са се виждали повече от 15 години, се прегръщаха, целуваха, плачеха от

радост.

Скъпи спомени за бившето село Бара разказа учител-пенсионер Александър Генов. Светла страница от историята на селото е борбата, която е водила партийната организация, ремсовото дружество, БЗНС и други прогресивни организации против мракобесия и фашизма.

А след това колко пишани бяха роднинските трапези, опънати на зелената мова, под дебелата сянка на клонестите орехи! И пак спомени, въпроси, възклицания и сърдечен смях.

На гладката поляна дълго се люляха кръшните нашенски хора. Баранчани никога няма да забравят този забележителен ден от техния живот, прекаран при родното огнище.

Иван ДЕНЕВ

ЛЮБОПИТНО

ЦВЕИНА КАРТА НА ЛУНАТА

В Москва бе издадена цветна карта на видимата страна на Луната. На картата са обозначени над 500 детайла от лунния релеф: всички лунни „морета“, „заливи“, пукнатини, кратери, планини, хребети и по-главните върхове. Нанесени са и районите където се приликува съветския и американски космически станции.

Досега учените използваха черно-бели фотографии. Новата селенцветна карта е предназначена за любители-астрономи, но

тя е тъй подробна и нагледна, че може да бъде ползувана и от специалисти.

Масштабът на картата е 1:5 000 000.

НОВА ДВЕГОДИШНА ПШЕНИЦА

Грузинският академик Владимир Менабде, известен с трудовете си в областта на селекцията е създад нова житна култура — двегодишна пшеница. Тя е полу-

чена от кръстосване на многогодишна ръж и реликтова — древноколхидска пшеница, която расте само в Грузия.

Наблюденията са показали, че пшеницата запазва твърдо своите качества на родителите. Хибридите не се разпада, плодородността се увеличава с всяко поколение.

Съществуването на устойчиви междинни хибриди се отричае от много учени. Смяташе се, че тако ва растение се разпада на изходните видове и не може да образува жизнеспособни форуми.

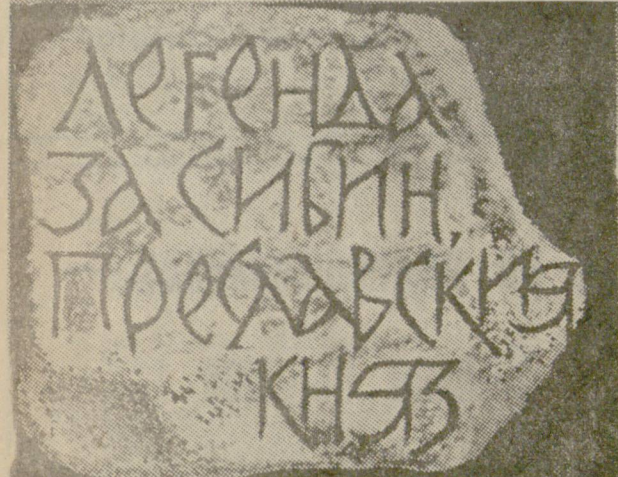
Новата пшеница расте в опитните станции като христ от 10-17 класа по 35-55 едри зърна на всеки един.

четата: „Пламъчета сини“, 1930 — Реклами с поздравителен концерт; 1930 — Лека нощ, децал; 20:00 — По света и у нас; 20:30 — Политически концерт; 20:30 — „Ако обичате музиката“ — музикално-образователно предаване; 20:50 — „Родени под черни небеса“ — игрален филм на телевизията на ГДР; 22:10 — Новини.

ЧЕТВЪРТЪК — 7. IX.

18:00 — Новини; 19:00 — За чавдар

ЕМИЛИЯН СТАНЕВ

СМАН
9.

и — Дръзновеният ти към нас и към богоносните отци преля чашата на нашата милост. Дяволът е направил от тоя човек гнил съд, в който не може да стои благовоното миро на светата черква — каза гневно Борил.

Патриархът размени няколко бързи погледа с епископите и погледна към царя, който даде знак да прекратят разпита. Войниците хванаха Добри и го поведоха към нартиката. Старецът в притвора зариди.

Борил се изправи на трона. Църковният клир и боярите го последваха. Някакъв дявол подладе свитък на патриарха и започна да гаси свещите. Негово светейшество тръгна към амвона. Клепалата на черквата тревожно забиха. Към тях се присъединиха едно след друго

всички клепаля във всички град и Трапезица. Тежко зарева и камбаната на патриаршеската черква. От амвона на затъмнената черква патриархът зачете анатема...

Съдия следобед тримата боготомилски водачи бяха хвърлени от Лобната скала, а десетина техни ученици предадоха на палача, който отрязва посове и езиците им и за да спре кръвоизлива, изгори раните с нагорещено желязо.

Борил беше се настанил върху нарочно издигната дървена площадка, близо до позорището и придворните, войниците и верните на църквата се насладяваха на зрелището заедно със своя господар — царя на тая бирщина от отчаян народ от еретици и чужденци. На края палачът събра отрязаните носове и езици и ги хвърли в Янтра всред рева на тълпата, покорила като черно стадо двата бряга на реката...

8.

На онзи, който прибавя към божеството четвърти бог и го нарича утешител, анатема трижди.

пълнена с мирис на мускус, на кандило, на ливан и на оцвет (Ефтерпи снощи беше мила косата си), стаята го гнетеше с тъмнината, топината и безпорядъка, а Ефтерпи му омръзна въпреки безспорната си хубост. Тя, която се хвалеше, че е незаконна потомка на Исак Ангел, редовно даваше дан на женския манастир „Света Петка“ и твърдо вървеше в своя византийски бог, макар да знае, че той и е отредил почетно място в пъкълта. Три златни

който вече не различаваше злото от доброто, защото Сатанали беше го издигнал високо и оттам му показваше световното колело, дето доброто и злото бяха лостовете на движението. От тая висота всичко изглеждаше необходимо. От нея вечер князът бе гледал мъките на еретиките, без да се трогне, и чрез нея посрещаша заплахата на Борил като нещо напълно редно.

Въобразяваше си, че след закриване на събора ще се вър-

манастирски килии — ядяха прясна риба, генуезки ориз и плаваха в благостите и доволство, докато негово царство празнуваше победата над еретиките, разположен с целия си блясък в тронната зала. Или трябвало да убеди брат си да напусне нукна на Белгуните и да се завърне от Таврия, или да помисли за собствената си глава... Беше изрекъл закана достатъчно високо, тя да бъде чута от дванадесетте бояри, които подобно на Христовете ученици съставляваха държавния съвет — осем кумани и само четирима български мазници, всички в мантии и блясък и всички върхнати на тлъстини, пот и кожуци. Целгуба, скръстила ръце на скута в тежките си царствени одежди, изглеждаше оглуляла от надутост — види се, съзнаваше значението на тоя грехоочиствен ден. Жена с много похот, тя отправяше крадливци поглед към посланика на император Хенри, едрия, красив Юсташ дьо Колини, мъж с великолепен мустаци и златна брада, седнал срещу царското семейство, но по-далеч от посланика на никееца и от мършавия сърбин, пратеник на Стефан Първovenчанни.

Юсташ дьо Колини! Единствено към тоя човек князът изпитваше уважение. Това оскръбваше неговата гордост и той се озова в нетърпимо положение. Французинът го наблюдаваше и любопитствуваше как ще се държи. Приведен в трона, Борил гледаше княза, както ястребът гледа сокола.

— Аз съм войник и целият ми род е бил верен на българската вяра — беше отговорил Сибин поразен повече от промените в тронната зала, отколкото от заплахата на негово царство. Всичко, що напоянаше за Калоян, бе изнесено, дори знамената. Кованите венециански и фламански брони

на пленените рицари от свитата на император Балдуин бяха заменени с кумански бунчуци, сръбски и византийски знамена, останали от времето на Асен и Петър. Борил или не разбра отговора, или го изтъква в смисъл, че князът ще изпълни заповедта, или се престои, че не чува и не вижда. А може би остана доволен от дързостта му, понеже печелеше още едно доказателство за Сибиновата омраза, което пеше да спомогне за успокоение на царската му съвест, когато куманите ще донесат княжеската глава, натопена в мед... Безкрайни са възлите, с които Рогатият свързва жертвите си една о друга!...

Отдаде му се да налусне незабелязано тронната зала, когато Каломела се представяше на техния царства. Чичото й хвърляше заплашителни погледи и князът разбра, че той е успял да я злепостави пред Борил.

Еретичката изглеждаше по вече възмущена, отколкото смутена. Очите й бяха разкърпани, зениците си и в тях, като в огледала, трептяха пламъците на свещите и отраженията от керамичните свещници заедно с искрите на гордо възмущение и готовност да изтръпи всякакви мъки, за да стане съветица. Само за миг князът бе зърнал тоя израз и той му стигаше да си представи как щеше да завърши срещата. Нейният бог беше я заслепил, правеше я глупачка, ставаше съучастник на чичото!...

Отхвърли тежкото одеяло, подплатено с жълта коприна, понеже кирия Ефтерпи грееше като жаравя, обхващала с голата си ръка врата му. Гръдта й плътно се притискаше под мишницата му и князът усещаше нейната еластичност при всяко вдъшване.

(Следва)